

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020.

**ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΠΡΟ ΤΩΝ
ΒΑΪΩΝ. Ἡχος α'. Μνήμη του Ἅγιου Μάρτυρος Εύψυχίου τοῦ
ἐν Καισαρείᾳ.**

ΟΡΘΡΟΣ

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἄληθείας, ὁ
Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρός τῶν
Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ

καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον, Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

**“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἘΚ
γ’)**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ
σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

‘Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ
πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας

χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἱρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἵκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὄρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἱρήνη, ἐν ἀνθρώποις
εὔδοκίᾳ (ἐκ γ').**

**Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου (ἐκ β').**

Ψαλμὸς 3

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται
ἐπ' ἐμέ·

πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αύτῷ ἐν τῷ Θεῷ
αύτοῦ. (διάφαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν
κεφαλήν μου.

φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους
ἀγίου αύτοῦ. (διάφαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται
μου.

οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ
συνεπιτιθεμένων μοι.

ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας
τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.

τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται
μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς
με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν
χεῖρά σου·

οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργῆς σου,
οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν
ἀμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὥσει φορτίον
βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ἀφροσύνης μου·

ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν
σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν
τῇ σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα, ὡρυόμην ἀπὸ

στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου
ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἔταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς
τῶν ὄφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ
ἔστησαν, καὶ οἱ ἤγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὥσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ
στόμα αὐτοῦ·

καὶ ἐγενόμην ὥσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου· καὶ ἐν τῷ
σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού
ἔστι διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς
ἀμαρτίας μου.

οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ
ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·

οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ
κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου,
ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι τοῦ ἴδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν

δόξαν σου.

ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·

ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

αύτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὸ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ

ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι

ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ')

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·

εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε· προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἔγενήθην

ώσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ώσει τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ
αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ
θανάτου.

ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

ἔμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα
ἐαυτοῖς, παρεδόθην καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.

οἱ ὄφθαλμοί μου ἤσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ,

Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·
μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἵατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἔξομολογήσονται σοι;

μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη
σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου
προφθάσει σε.

ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ;

πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ
ἐταπεινώθην καὶ ἔξηπορήθην.

ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
ἔμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου
ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ
ἐναντίον σου

εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς
τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ
ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·

τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἵώμενον πάσας
τὰς νόσους σου·

τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε
ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῆμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
ἔγνωρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ
θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

ὅτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·

καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν
τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε Κύριος τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,

ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ωσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ωσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ,
οὕτως ἔξανθήσει·

ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ
ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ¹
τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν
ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ

βασιλεία αύτοῦ πάντων δεσπόζει.

εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αύτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυϊ
ποιοῦντες τὸν λόγον αύτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων
αύτοῦ.

εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αύτοῦ, λειτουργοὶ
αύτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αύτοῦ·

εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αύτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αύτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον

Ψαλμὸς 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν
ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·
καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ
καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός
σοι. (διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα·
γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἡρα τὴν
ψυχήν μου·

ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὔθειᾳ.

ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

έξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς
πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς
κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (**ἐκ β'**).

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'**).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εύσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Άρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
”Εθνους, πάσης Άρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμόντων, αἱχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἄλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Στίχ, α'. Ἐκ νυκτὸς ὄρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός,
διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Στίχ, β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Στίχ, γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς
ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Στίχ, δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά,
τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

ΥΜΝΟΣ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ, ΗΧΟΣ Α'

Σωματικαῖς μορφώσεσι, τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, πρὸς νοερὰν
καὶ ἕϋλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίω μελωδήματι,
τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς
βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἴ̄ ὁ Θεός ημῶν, **πρεσβείαις τῶν**
Ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα ...

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἴνον, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ̄ ὁ Θεός ημῶν, **πρεσβείαις τοῦ Ιεράρχου, σῶσόν ημάς.**

Καὶ νῦν ...

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὑπνου, προσπίπτομέν σοι Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον, βοῶμέν σοι Δυνατέ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ̄ ὁ Θεός ημῶν, **διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ήμᾶς.**

”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

”Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ Ἡχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου, τὰς πλοκὰς τῶν ῥητόρων, οἱ Ἀλιεῖς τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνατρέψαντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὔσεβῶς, δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν· διό σοι καὶ τὸν ὕμνον, τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτοὺς βοῶμεν· Δόξα τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμοουσίῳ Πνεύματι, δόξα τῷ δι' αὐτῶν φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ

πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὥματα αύτῶν.

Οἱ σοφοὶ τῆς Οἰκουμένης Ἀλιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθές, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βιώντων, Κύριε σῶσον τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν Θεοτόκε ἵκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, Τριωδίου Ἡχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον λόγον

Θεωρίαν καὶ πρᾶξιν, ὡσπερ συζεύξαντες, πρὸς Χριστὸν ἰκεσίαν, ἐκπέμψαι σπεύσωμεν, τὸν τεθαμμένον ἡμῶν νοῦν, ὡς ἄλλον Λάζαρον νεκρόν, ὅπως ζωώσῃ τῇ αὐτοῦ, ἐπιστασίᾳ τῇ φρικτῇ, βαῖα δικαιοσύνης, αὐτῷ προσφέρειν καὶ κράζειν· Εὔλογημένος εἴ̄ ὁ ἐρχόμενος.

Θεοτοκίον

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ πολυάδυνα, καὶ σαρκός μου τὰς νόσους, ἐν τάχει ἵασαι, τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπάς, στῆσον Πανάμωμε, καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμοῦ, εύχάς προσφέρειν καθαράς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἔξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

ἄφεσιν.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, Κάθισμα, Τριωδίου Ἡχος πλ. β' Ἅγγελικαὶ δυνάμεις

Δισημερευει σήμερον, θανὼν ὁ Λάζαρος, καὶ ἐπὶ τούτῳ χέουσι λύπης τὰ δάκρυα, αἱ σύγγονοι Μαρία σὺν τῇ Μάρθᾳ, τὸν λίθον τοῦ μνήματος προσβλέπουσαι, ἐφίσταται ὁ Κτίστης, σὺν τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τὸν θάνατον σκυλεῦσαι, δωρούμενος τὴν ζωήν. Διὸ βοήσωμεν αὐτῷ· Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου

Ἄγια Δέσποινα, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ὡς τῶν ἀπάντων Ποιητήν, ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἵκέτευε σὺν Ἀποστόλοις, Ἱεροῖς,

έκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι ἀνομημάτων.

Ψαλμὸς 50

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὔθες ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἡθέλησας Θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.
- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
- τότε εύδοκήσεις Θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ

(Εξόδου κεφ. Ιε')

Ἄρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσής λέγει

Τώ Κυρίω ἀσωμεν, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Κύριος βασιλεύων τόν αιώνα καὶ επ' αιώνα καὶ ἔτι.

Ότι εισήλθεν ἵππος Φαραώ σύν ἀρμασι καὶ αναβάταις εις θάλασσαν, καὶ επήγαγεν επ' αυτούς Κύριος τό ύδωρ τῆς θαλάσσης οι δέ υιοί Ισραήλ επορεύθησαν διά ξηράς εν μέσω τῆς θαλάσσης.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ

(Α' Βασιλειών κεφ. β')

Θεόν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

Άγιος εί, Κύριε, καί σέ υμνεί τό πνεύμα μου.
 Κύριος ανέβη εις ουρανούς καί εβρόντησεν, αυτός κρινεί άκρα
 γής δίκαιος ών καί δίδωσιν ισχύν τοίς βασιλεύσιν ημών καί
 υψώσει κέρας χριστού αυτού.
 Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
(ΑΒΒΑΚΟΥΜ ΚΕΦ. γ')

Τήν τού Λόγου κένωσιν, ΑΒΒΑΚΟΥΜ, φράσον.

Δόξα τή δυνάμει σου, Κύριε.

- 1 Κύριε, εισακήκοα τήν ακοήν σου καί εφοβήθην
- 2 Κύριε, κατενόησα τά έργα σου καί εξέστην. εν μέσω δύο ζώων γνωσθήση, εν τώ εγγίζειν τά έτη επιγνωσθήση, εν τώ παρείναι τόν καιρόν αναδειχθήση, εν τώ ταραχθήναι τήν ψυχήν μου εν οργή ελέους μνησθήση.
- 3 ο Θεός από Θαιμάν ήξει, καί ο άγιος εξ όρους κατασκίου δασέος. εκάλυψεν ουρανούς η αρετή αυτού, καί αινέσεως αυτού πλήρης η γή.
- 4 καί φέγγος αυτού ως φώς έσται, κέρατα εν χερσίν αυτού, καί έθετο αγάπησιν κραταιάν ισχύος αυτού.
- 5 πρό προσώπου αυτού πορεύσεται λόγος, καί εξελεύσεται εις παιδείαν κατά πόδας αυτού.
- 6 έστη, καί εσαλεύθη η γή επέβλεψε, καί ετάκη έθνη. διεθρύβη τά όρη βία, ετάκησαν βουνοί αιώνιοι.
- 7 πορείας αιωνίας αυτού αντί κόπων είδον σκηνώματα Αιθιόπων πτοηθήσονται καί αι σκηναί γής Μαδιάμ.
- 8 μή εν ποταμοίς ωργίσθης, Κύριε, ή εν ποταμοίς ο θυμός σου; ή εν θαλάσση τό όρμημά σου; ότι επιβήση επί τούς ίππους σου, καί η ιππασία σου σωτηρία.
- 9 εντείνων εντενείς τό τόξον σου επί σκήπτρα, λέγει Κύριος. ποταμών ραγήσεται γή.
- 10 όφονται σε καί ωδινήσουσι λαοί. σκορπίζων ύδατα πορείας αυτού έδωκεν η άβυσσος φωνήν αυτής, ύψος φαντασίας αυτής.

11 επήρθη ο ἥλιος, καί η σελήνη ἔστη εν τῇ τάξει αυτής εις φώς βολίδες σου πορεύσονται, εις φέγγος αστραπής ὄπλων σου.

12 εν απειλή ολιγώσεις γήν καί εν θυμῷ πατάξεις ἔθνη.

13 εξήλθες εις σωτηρίαν λαού σου, τού σώσαι τούς χριστούς σου ελήλυθας ἐβαλες εις κεφαλάς ανόμων θάνατον, εξήγειρας δεσμούς ἑως τραχήλου.

14 διέκοψας εν εκστάσει κεφαλάς δυναστών, σεισθήσονται εν αυτή διανοίξουσι χαλινούς αυτών ως εσθίων πτωχός λάθρα.

15 καί επεβίβασας εις θάλασσαν τούς ἵππους σου ταράσσοντας ύδατα πολλά.

16 εφυλαξάμην, καί επτοήθη η καρδία μου από φωνής προσευχής χειλέων μου, καί εισήλθε τρόμος εις τά οστά μου, καί υποκάτωθέν μου εταράχθη η ισχύς μου. αναπαύσομαι εν ημέρᾳ θλίψεώς μου τού αναβήναι εις λαόν παροικίας μου.

17 διότι συκή ου καρποφορήσει, καί ουκ ἔσται γενήματα εν ταίς αμπέλοις ψεύσεται ἔργον ελαίας, καί τά πεδία ου ποιήσει βρώσιν εξέλιπον από βρώσεως πρόβατα, καί ουχ υπάρχουσι βόες επί φάτναις.

18 εγώ δέ εν τώ Κυρίω αγαλλιάσομαι, χαρήσομαι επί τώ Θεώ τώ σωτήρι μου.

Κύριος ο Θεός δύναμίς μου καί τάξει τούς πόδας μου εις συντέλειαν

Και επί τά υψηλά επιβιβά με τού νικήσαι με εν τή ωδή αυτού.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

**ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
(Αββακούμ κεφ. γ')**

Τήν τού Λόγου κένωσιν, Αββακούμ, φράσον.

Δόξα τή δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριος ο Θεός δύναμίς μου καί τάξει τούς πόδας μου εις συντέλειαν

Και επί τά υψηλά επιβιβά με τού νικήσαι με εν τή ωδή αυτού.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ
(Ησαΐου κεφ. κς')
Ησαΐου πρόρρησις, ευχή τό πλέον.

Κύριε, ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν.

Αναστήσονται οι νεκροί, καί εγερθήσονται οι εν τοίς μνημείοις,
καί ευφρανθήσονται οι εν τή γῇ η γάρ δρόσος η παρά σου ίαμα
αυτοίς εστιν, η δέ γή τών ασεβών πεσείται.

Βάδιζε, λαός μου, είσελθε εις τό ταμιείόν σου, απόκλεισον τήν
θύραν σου, αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον, έως ἀν παρέλθη η
οργή Κυρίου.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ
(Ιωνά κεφ. β')
Εκ θηρός εκραύγαζεν Ιωνάς, λέγων

Ως τόν προφήτην Ιωνάν, σώσον ημάς, Κύριε.

Φυλασσόμενοι μάταια καί ψευδή ἔλεον αυτών εγκατέλιπον.
Εγώ δέ μετά φωνής αινέσεως καί εξομολογήσεως θύσω σοι
όσα ηυξάμην αποδώσω σοι εις σωτηρίαν μου τώ Κυρίω.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ
(Δανιήλ κεφ. γ')
Αίνος φλόγα σβέννυσι τών τριών νέων.

Τών πατέρων καί ημών Θεός, ευλογητός εί.

**Ευλογημένος εί^{ται} ο επί θρόνου δόξης τής βασιλείας, ο
υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.
Ευλογημένος εί^{ται} εν τώ στερεώματι τού ουρανού, ο υπερύμνητος
καί υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΟΓΔΟΗ

(Δανιήλ κεφ. γ') Τόν Δεσπότην ύμνησον η κτιστών φύσις.

**Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα
καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.**

Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
ευλογείτε, άγγελοι Κυρίου, ουρανοί Κυρίου τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
ευλογείτε, ύδατα πάντα τά υπεράνω τών ουρανών, πάσαι αι δυνάμεις Κυρίου τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
ευλογείτε, ήλιος καί σελήνη, άστρα τού ουρανού, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
ευλογείτε, πάς όμβρος καί δρόσος καί πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
ευλογείτε, πύρ καί καύμα, ψύχος καί καύσων, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
ευλογείτε, δρόσοι καί νιφετοί, πάγοι καί ψύχος, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
ευλογείτε, πάχναι καί χιόνες, αστραπαί καί νεφέλαι, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
ευλογείτε, φώς καί σκότος, νύκτες καί ημέραι, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
ευλογείτε, γή, όρη καί βουνοί, καί πάντα τά φυόμενα εν αυτή, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

ευλογείτε, πηγαί, θάλασσα καί ποταμοί, κήτη, καί πάντα τά κινούμενα εν τοίς ύδασι, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

ευλογείτε, πάντα τά πετεινά τούς ουρανού, τά θηρία, καί πάντα τά κτήνη, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

ευλογείτε, υἱοί τών ανθρώπων, ευλογείτω Ισραήλ, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

ευλογείτε, ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

ευλογείτε, πνεύματα καί ψυχαί δικαίων, ὄσιοι καί ταπεινοί τή καρδία, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία, καί Μισαήλ, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

ευλογείτε, Απόστολοι, Προφήται καί Μάρτυρες Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν καί Ἅγιον Πνεύμα, τόν Κύριον υμνούμεν καί υπερυψούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

αινούμεν, ευλογούμεν καί προσκυνούμεν τόν Κύριον, υμνούντες καί υπερυψούντες αυτόν εις τούς αιώνας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ

(Λουκά κεφ. α' 68-79) Προσευχή Ζαχαρίου.

Ο Ζαχαρίας ευλογεί παιδός τόκον.

Εύλογητὸς κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ,
καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἀγίων ἀπ' αἰῶνος προφητῶν
αὐτοῦ,

σωτηρίαν ἐξ ἔχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων
ἡμᾶς.

ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης
ἀγίας αὐτοῦ.

ὅρκον ὃν ὕμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι
ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν ἢ υσθέντας'
λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὄσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ
γὰρ ἐνώπιον κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν
αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν.

ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν
σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Κανών α', Ωδὴ α', τοῦ Μάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμος

«Ἅγιράν διοδεύσας ὥσει ξηράν, καὶ τὴν Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν
διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν».

Τοὺς ἄθλους εὔψυχως μάκαρ τοὺς σούς, Εὔψυχιε Μάρτυς,
ἀναμέλπων σε δυσωπῶ, ἔχων παρρησίαν τὴν ψυχήν μου, τῆς
τῶν παθῶν τυραννίδος ἐξάρπασον.

Ο νοῦς σου τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, ἀνένευσε πάντων, τῶν τοῦ
βίου μάκαρ τερπνῶν, καὶ ὅλος ὡραῖος ἀπεφάνθη, κατὰ παθῶν
βασιλεύσας Εὔψυχιε.

Ὑφάνας ἴμάτιον σεαυτῷ, ἐξ ἔργων ἀρίστων, καὶ φοινίξας
μαρτυρικῶς, ἐστόλισαι τούτῳ καὶ παρέστης, ὡραῖσμένος Κυρίω
Εύτύχιε.

Θεοτοκίον

Σαρκὸς ὄμοιώματι γεννηθείς, ἐκ σοῦ ὁ Δεσπότης, ἔκαινούργησε τὴν ἡμῶν, πεπαλαιωμένην Κόρη φύσιν, καὶ τοὺς θνητοὺς οὐρανίους εἰργάσατο.

Κανών α', Ωδὴ γ', τοῦ Μάρτυρος Ἱχος πλ. δ' Ο Είρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου».

”Εμφρονα ὑπάρχοντα, καταμηνύουσιν ἄφρονες, σὲ δυσμενεῖ,
”Ἄρχοντι ἀφρόνως, δαιμονίοις λατρεύοντι.

”Υψει μαρτυρίου σοι, προσομιλήσαντι Ἀγγελος, ἐπιφανείς, σὲ παραθαρύνει, ἀθλοφόρε Εύψυχιε.

Ψάλλων τῷ Κυρίᾳ σου, πάσης χαρᾶς ὅντως πέπλησαι, Μάρτυς σοφέ· ὅθεν καὶ εύψυχως, τὸ μαρτύριον ἔνυσσας.

Θεοτοκίον

”Υμνον χαριστήριον, τῶν ἀθλητῶν χορὸς ἄδει σοι, Κόρη σεμνή, σοῦ ταῖς ὁδηγίαις, νικηφόρος γενόμενος.

Ο Είρμὸς

«Προσέχετε λαοί, τὰ τεράστια τῶν ἔργων, τῆς θείας μου δυναστείας, καὶ ἐν τούτῳ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι μόνος ἐγώ είμι Θεὸς τοῦ παντός».

”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν

Άγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίᾳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Κάθισμα Ἡχος α' Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Εὔψυχως τὸν καλόν, διανύσας ἀγῶνα, ἐνίκησας ἔχθρόν, τὸν
πολέμιον Μάρτυς, βραβεῖον τὰ θαύματα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος·
ὅθεν ἄπασα, ἡ τῶν Πιστῶν ἐκκλησία, μακαρίζει σε, ἐν τῇ
παρούσῃ ἡμέρᾳ, συμφώνως Εὔψυχιε,

Θεοτοκίον

Συγχάρητε βροτοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου, αἰνέσατε αὐτήν,
οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, δοξάσατε τὴν ἄχραντον, οἱ τῆς γῆς
βασιλεύοντες, δεῦτε ἄπαντες, τῶν φιλεόρτων οἱ δῆμοι· Χαίροις
εἴπωμεν, τῇ Θεοτόκῳ συμφώνως, πιστῶς εὐφραινόμενοι.

"Η Σταυροθεοτοκίον

”Ω θαύματος καινοῦ! Ὡ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ
πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον,
ὅ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ¹
κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Κανών α', Ωδὴ δ', τοῦ Μάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ό Είρμος

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα
τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα».

Χαίρων Μάρτυς διένειμας, πάντα τὰ ὑπάρχοντα πενητεύουσι,
μαρτυρίου ὅλβον ἄσυλον, καὶ χαρὰν ἀγήρω ἀντικτώμενος.

Ίερῶς φωτιζόμενος, σκότος ἀνιέρων σὺ ἐστηλίτευσας,
ἀναγκάζειν πειρωμένων σε, ὑπαχθῆναι πλάνῃ δεισιδαίμονι.

Ού λιμὸς ούδὲ θάνατος, ούδὲ τῆς παρούσης τρυφῆς ἀπόλαυσις,
τῆς ἀγάπης σε τοῦ κτίσαντος, διαστῆσαι Μάρτυς ὑπερίσχυσαν.

Θεοτοκίον

‘Υπερτέρα δυνάμεων, τῶν ἐπουρανίων σὺ χρηματίσασα,
σαρκικῶν παθῶν ὑπέρτερον, τὸν ἐμὸν Παρθένε νοῦν ἀνάδειξον.

Κανών α', Ωδὴ ε', τοῦ Μάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμὸς

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί¹
σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε».

“Εφερες σαρκός, τὰς αἰκίσεις καρτερώτατα, ἀναρτηθεὶς Μάρτυς
Εὔψυχιε, παραπλησίως, τῷ Δεσπότῃ πάσης κτίσεως.

“Υμνεις τὸν Χριστόν, τὰς πλευρὰς Μάρτυς ξεόμενος, καὶ τὴν
δορὰν προσαφαιρούμενος, ἀνδρειοτάτης, διανοίας καρτερότητι.

Ψεύδους τὴν ἀχλύν, ἀληθείᾳ Μάρτυς ἔλυσας, ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ
τῶν λόγων σου, δείξας ἀσόφους, τοὺς τῇ πλάνῃ ῥητορεύοντας.

Θεοτοκίον

‘Υπὲρ τῶν εἰς σέ, τὰς ἐλπίδας πάντων Δέσποινα, κεκτημένων
ἀπαύστως πρέσβευε, ὅπως μελλούσης λυτρωθῶμεν
κατακρίσεως.

Κανών α', Ωδὴ ζ', τοῦ Μάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμὸς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς
θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδη
προσήγγισε, καὶ δέομαι ως, Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
ἀνάγαγε».

Χειμάζει μὲν τῶν βασάνων ὁ ὄγκος, οὐκ ἰσχύει δὲ βυθίσαι σε
μάκαρ· τὸν γὰρ Χριστόν, καὶ Θεὸν κυβερνήτην, καὶ ἀρωγὸν
ἐπιφέρεις ιθύνοντα, λιμένα σε πρὸς γαληνόν, τῆς αύτοῦ
βασιλείας Εὔψυχιε.

Ωραῖόν σου τὸ ἀνάστημα Μάρτυς, τῆς ψυχῆς τοῖς ἐναντίοις δεικνύων, ὥφθης αὐτοῖς, φοβερὸς καταπλήττων, ὑπομονῇ τὴν ἐκείνων κακόνοιαν, καὶ εἴληφας παρὰ Χριστοῦ, τῶν ἀγώνων τῆς νίκης τὰ ἔπαθλα.

Συλῆσαι τὸν θησαυρὸν οἰόμενος, τῆς ψυχῆς σου ὑπελθὼν σε ἐντέχνως, ἐν δωρεαῖς, καὶ βασάνων ἰδέαις, ἀπεπειρᾶτο τὸ εὕτονον λύειν σου, ὁ τύραννος, ἀλλὰ στερρῶς, ὑπομείνας νενίκηκας”Ενδοξε.

Θεοτοκίον

Ἀνόρθωσον συμπτωθέντα με ὅλον, ὡς τοῖς πάθεσιν ἀνοίξαντα θύραν, καὶ ἐν τῇ σῇ, ἀγαθῇ μεσιτείᾳ πρὸς μετανοίας εἰσόδους εἰσάγαγε, καὶ σῶσόν με ἡ τοῦ παντός, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα καὶ Κύριον.

Μαρτυρικὸν Ἡχος δ'

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἷματα, ἡ Ἑκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμῃ τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Εύψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Στίχοι

Ἐκεῖ μετῆλθεν Εύψυχιον τὸ ξίφος,
Οὗ Χριστὸς ἤλθε, Καισαρείας εἰς μέρη.
Φάσγανον ἀμφ' ἐνάτην Εύψυχίου ἔκταμε λαιμόν.

**Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Βαδίμου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου,
καὶ τῶν ἐπτὰ μαθητῶν αὐτοῦ.**

Στίχοι

Ἐπτὰς μαθητῶν συντέτμηται Βαδίμω,
Εἰς οὐρανοὺς δ' ἔφθασεν, οὗ Θεὸς θρόνος.

**Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τῶν ἀγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ
αἱχμαλωσίᾳ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.**

Στίχοι

Εἰς πυρσολατρῶν γῆν ἐναθλεῖ Περσίδα
Ἡ χριστολατρῶν αὐχενότμητος φάλαγξ.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Αὔδιησοῦς μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Στίχοι

὾ν αἱχμάλωτος Αὔδιησοῦς τὴν τύχην,
Ἡλευθέρωται, τὴν σφαγὴν διδοὺς λύτρον.

Ταῖς αύτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Κανών α', Ωδὴ ζ', τοῦ Μάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμὸς

«Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα
Θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βιῶντες·
Εύλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Δήμοις Μαρτύρων ἡριθμήθης, ταῖς χορείαις τε τῶν θείων
Ἀσωμάτων, ἀλογήσας παθῶν, τοῦ σώματος τρισμάκαρ, καὶ
ἀριστεύσας χάριτι, ἀθλητὰ Χριστοῦ μεγάλως.

Ὦ τῆς καλῆς σου πραγματείας! δρακὸς αἴματος ἡλλάξω γὰρ τὴν
ἄνω, βασιλείαν σοφέ, ἐν ᾧ καὶ ἀναμέλπεις· Εύλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πύλαι ἡνοίγησάν σοι πόλου, τετμημένῳ διὰ ξίφους ἀνιόντι, καὶ
Ἄγγέλων χοροὶ ὑπήντων σοι Τρισμάκαρ, ἀναβοῶντες· Κύριε, ὁ

Θεὸς εὐλογητὸς εἴ̄.

Θεοτοκίον

”Ορος Προφήτης Δανιὴλ σε, Θείω Πνεύματι ἐκάλεσε Παρθένε, ἐξ οὗ ὁ λίθος Χριστός, ἃνευ χειρὸς ἐτμήθη, καὶ συντριβὴν εἰργάσατο, τῶν ξοάνων τῆς ἀπάτης.

Κανών α', Ωδὴ η', τοῦ Μάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ό Είρμος

«Νικητὰὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτὶ σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Νικητὴς τυράννων, καὶ πνευμάτων γέγονας τῶν ἀκαθάρτων, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων, τὰς καρδίας πάντοτε καταφωτίζεις· ὅθεν εὐχαρίστως, σὲ ὑμνοῦντες”Ενδοξε, πάντες εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν θαυμάτων, ποταμοὶ χεόμενοι νοσούντων πάθη, καὶ ψυχῶν τὰς νόσους ἔξιῶνται χάριτι Θεόφρον Μάρτυς· ὅθεν σου τὴν μνήμην, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἀνυμνολογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄπελθὼν ἀνδρείως, τὸ ἀγώνων στάδιον Μάρτυς ἔξέσθης, μέχρις ἀρμονίας, καὶ αὐτῆς τῆς ἔνδοθεν οἰκονομίας· ἀλλ' ἐφάνης ὅλος, ἀκλινής ἀκράδαντος· ὅθεν τούς στεφάνους, ἀπέλαβες τῆς νίκης.

Θεοτοκίον

Συμπαθὴς Παρθένε, ἡ τὸν συμπαθέστατον τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἀσυμπαθῆ με, δωρεὰν οἰκτείρησον ἀπεγνωσμένον, πταίσμασιν ἀμέτροις, καὶ μὴ ἐπιστρέφοντα, ἀλλ' ἐν ῥαθυμίᾳ, τὸν βίον δαπανῶντα.

Κανών α', Ωδὴ η', Τριωδίου Ἡχος πλ. α' Σοὶ τῷ παντούργῳ

Λίθον τὸν βαρύν, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, διάραι πρεσβεύσατε, τὸν Πανοικτίρμονα, λίθοι φανέντες, τοῦ ἀκρογωνιαίου, λίθου

Ἄγωμεν τοῖς σοῖς, προανεφώνεις φίλοις, ὁ φίλος μου Λάζαρος,
ἵδη κεκοίμηται, τοῦτον ἐγείρων, ὀλέσω τοῦ θανάτου, τὴν
όλεθροτόκον, κακίαν εἰς αἰῶνας.

Πρᾶοι τῇ ψυχῇ, καὶ ταπεινὸὶ τῇ γνώμῃ, γενόμενοι χάριτι,
ύποδεξώμεθα, πρᾶον τὸν πάντων, ἐρχόμενον Δεσπότην, τὴν
ἀλαζονείαν, τοῦ πονηροῦ συντρίψαι.

Θεοτοκίον

Πύλην σε φωτός, πεφωτισμένην βλέπει, Προφήτης πανάμωμε·
τὸν Φωτοδότην γὰρ τίκτεις ἀφράστως, ἡμῖν ὄμοιωθέντα, ὃν
ύπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών β', Ωδὴ η', Τριωδίου Ἕχος πλ. β' Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες
Μαρία τε καὶ Μάρθα, νῦν θρηνῶδοῦσιν, ἐν τάφῳ κατακείμενον,
βλέπουσαι τὸν Λάζαρον, καὶ πόνω ἀναβοῶσιν· Εἰ ἦν Χριστὸς
ἐνταῦθα, ὁ σύγγονος ἡμῶν οὐκ ἂν τέθνηκεν.

Οὐαὶ Αδης προσδοκάσθω ὀλοθρευθῆναι· ἡ γὰρ ζωὴ ἐπελεύσεται,
τὸν Λάζαρον ἐγεῖραι ἀναβοῶντα· Εὔλογεῖτε ύμνεῖτε, καὶ
ύπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Εὔλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα

Ἀνάρχω καὶ γεννήσει τε, καὶ προόδῳ, Πατέρα προσκυνῶ τὸν
γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ύμνω τὸ συνεκλάμπον,
Πατρί τε καὶ Υἱῷ, Πνεῦμα ἄγιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Οὐ ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διαπαντὸς ὡς φιλάνθρωπον,
μὴ διαλίπης ἐκδυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώσῃ, τοὺς εἰς σὲ
καταφεύγοντας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τὰς ἀρετὰς ὡς κλάδους, καὶ ὡς βαῖα, πρὸς ὑπαντὴν
ἔτοιμάσωμεν, τοῦ Βασιλέως πιστοὶ βοῶντες· Εὔλογεῖτε ύμνεῖτε,
καὶ ύπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

**Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον
‘Ο Εἰρμὸς**

«Οἱ ὄσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον “Ὕμνον ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε, ύμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον».»

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

“Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί,

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

“Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν

Ӧντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἔλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κανών α', Ωδὴ θ', τοῦ Μάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμος

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες».

Ίκριω ἀνηρτήθης, πάθος εἰκονίζων, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ τὰ πάθη μειώσαντος, τῶν εὔσεβῶν εὔσπλαγχνίᾳ, Μάρτυς Εύψυχιε.

Ωράθη θαῦμα μέγα, σοῦ τῇ τελειώσει· ἀντὶ γὰρ αἴματος γάλα σὺν ὕδατι, τῆς κεφαλῆς σου τμηθείσης, Μάρτυς συνέρρευσεν.

Συνήφθης ούρανίαις, Μάκαρ στρατηγίαις, καὶ συναγάλλῃ Μαρτύρων τοῖς τάγμασι, στεφανηφόρος, καὶ νῦν ἡμῶν πρόστηθι.

Ἡμῶν τῶν μεμνημένων, καὶ ἐπιτελούντων, τὴν Ἱεράν σου πανήγυριν μέμνησο, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, Μάρτυς Εύψυχιε.

Θεοτοκίον

Φωτὶ τῆς μετανοίας, αὕγασον Παρθένε, τῆς ἀμαρτίας νυκτὶ με σκοτούμενον, καὶ ἡθυμίας ὄμιχλη συγκαλυπτόμενον.

Κανών α', Ωδὴ θ', Τριωδίου Ἡχος πλ. α' Ἡσαΐα χόρευε

Τῆς φιλίας ῥῦσαι με, τοῦ δολίου, Δέσποτα Χριστέ, ὁ φίλος σου τοὺς σοφούς, δείξας Μαθητάς, μεθ' ᾧν ἀφικόμενος, ἐξήγειρας, φίλον σου πιστόν, Σῶτερ τὸν Λάζαρον, εὔχαριστως ἀνυμνοῦντά σε.

Συμπληρώσει Κύριε, τῆς Νηστείας, πλήρωσον ἡμῶν καρδίας τε
καὶ τὸν νοῦν, εὕσπλαγχνε χαρᾶς, ταὶς τῶν Ἀποστόλων σου,
ἰκεσίαις, τῶν εἰλικρινῶς, ἀγαπησάντων σε, τὸν Σωτῆρα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Οδωδὼς τοῖς ἔλκεσι, τῆς κακίας, τάφον κατοικῶ, τῆς ῥαθυμίας
Χριστέ· ὅθεν βοῶ· Ἀνάστησον σῶσόν με, ὅπως κἀγώ, κλάδοις
ἀρετῶν, καθυπαντήσω σοι, ἀνακράζων· Ωσαννὰ τῷ Θεῷ.

Θεοτοκίον

Ἐν δυσὶ θελήσεσι, καὶ οὐσίαις, τέτοκας ἡμῖν, Υἱὸν τὸν μονογενῆ,
Κόρη τοῦ Πατρός, γενόμενον ἄνθρωπον, ἵνα ἡμᾶς, δείξῃ
κοινωνούς, φύσεως Ἀχραντε, θειοτέρας ὁ ὑπέρθεος.

Κανών β', Ωδὴ θ', Τριῳδίου Ἁχος πλ. β' Ἀσπόρου συλλήψεως

Ἐν τάφῳ ὁ Λάζαρος, δισημερεύει σήμερον, καὶ ἐπὶ τούτῳ, χέουσι
τὰ δάκρυα, Μαρία τε καὶ Μάρθα, ὡς ἀδελφαὶ γνήσιαι· Χριστὸς
δὲ ἔρχεται πρὸς αὐτόν, σὺν τοῖς θείοις Ἀποστόλοις, δεῖξαι
μέγιστον τεράστιον.

Θάνατε πανόλεθρε, ἐκδέχου τὴν κατάλυσιν, οἱ πυλωροί σου, τὰ
κλεῖθρα βλεπέτωσαν· καὶ γὰρ διὰ ῥήματος, συνθλάσει σου τὰς
πύλας, Χριστὸς τὸν Λάζαρον ἀνιστῶν. Πίε πρῶτον τοῦτο Ἄδη, ὁ
Προφήτης σοι βοᾷ σὺν ἡμῖν.

Δόξα...

Μόνε Μονογεννῆτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατήρ, καὶ μόνε μόνου,
Φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνος μόνου, Θεοῦ ἄγιον
Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὅντως ὅν, ὡς Τριάς Μονὰς ἀγία, σῶσόν με
θεολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐκπλήττει με Πανάμωμε, πῶς
συλλαμβάνεις, ἀσπόρως τὸν ἄληπτον, εἰπὲ πῶς παρθενεύεις,
γεννήσασα ὡς Μήτηρ; Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβών; τὸ
τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

‘Ο Κύριος ἔρχεται, καθίσαι ὥσπερ γέγραπται, ἐπὶ τοῦ πώλου, λαοὶ ἐτοιμάσθητε, προσδέξασθαι ἐν φόβῳ, τὸν πάντων Βασιλέα, μετὰ Βαῖων ὡς νικητήν, τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἀδου, ἐξεγείραντα τὸν Λάζαρον.

‘Ο Εἰρμὸς

«Ἄσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἢ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἢ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν».

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὅντας Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν».

“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὲ αίνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ, ΗΧΟΣ Α'

- Ό τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχήν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, **πρεσβείαις των Αποστόλων καὶ σῶσόν με.**
- Ό τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχήν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, **πρεσβείαις τοῦ Ιεράρχου καὶ σῶσόν με.**
- Ό τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχήν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, **πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με.**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ύψιστοις.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

"Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ύψῳθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ύψῳσει κέρας

λαοῦ αύτοῦ.

"Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αύτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι
αύτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

"Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αύτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ
Οσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αύτόν, καὶ υἱὸι Σιών
ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αύτῶν.

Αίνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αύτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ
ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αύτῷ.

"Οτι εύδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αύτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν
σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν
αύτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αύτῶν, καὶ ῥόμφαιαι
δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αύτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αύτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους
αύτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στιχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αύτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται
πᾶσι τοῖς ὁσίοις αύτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Στιχ. Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αύτοῦ, αίνεῖτε αύτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αύτοῦ.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αύτοῦ, αίνεῖτε αύτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αύτοῦ.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν ᾧχῳ, σάλπιγγος, αίνεῖτε αύτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αίνεῖτε αύτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ,

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις εύήχοις, αίνεῖτε αύτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοή αίνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

**Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ο Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.
Ὑμοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν
ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος” Άγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἶπα.
Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίᾳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἔλέησον.**
- **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,** τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἔλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **"Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

- **Σοὶ Κύριε.**

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἔφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε Ἅγιων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Ἀπόστιχα Τριωδίου Ἡχος πλ. α' Ιδιόμελον

Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοί, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, προσέλθωμεν τῷ εὔσπλάγχνῳ Θεῷ, τὰς βιωτικὰς περιστάσεις ἀπορρίψαντες, τῶν ψυχῶν τὴν φροντίδα ποιησώμεθα, τῶν βρωμάτων τὰς ἡδονάς, δι' ἐγκρατείας βδελυξάμενοι, τῆς

έλεημοσύνης ἐπιμελησώμεθα· δι' αὐτῆς γὰρ ὡς γέγραπται,
ἔλαθόν τινες ξενήσαντες Ἀγγέλους, θρέψωμεν διὰ τῶν πενήτων,

τὸν θρέψαντα ἡμᾶς οἰκεία σαρκί, ἐνδύσωμεν ἑαυτούς, τὸν
ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἴμάτιον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς
ἀχράντου Θεοτόκου, καὶ Παρθένου Μητρός, τῆς ἀφέσεως
τυχόντες τῶν ἀμαρτιῶν, ἐν κατανύξει πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν·
Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς ἐξ εὔωνύμων ἀποφάσεως, καὶ ἀξίωσον
ἡμᾶς, τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὡς ἔλεήμων καὶ
φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἔλέους σου, Κύριε, καὶ
ἡγαλλιασάμεθα καὶ ηύφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν. Εύφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς,
ἐτῶν, ὧν εἴδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

“Ηχος πλ. α’

Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοί, ἐν καθαρῷ καρδίᾳ,
προσέλθωμεν τῷ εὔσπλάγχνῳ Θεῷ, τὰς βιωτικὰς περιστάσεις
ἀπορρίψαντες, τῶν ψυχῶν τὴν φροντίδα ποιησώμεθα, τῶν
βρωμάτων τὰς ἡδονάς, δι' ἐγκρατείας βδελυξάμενοι, τῆς
έλεημοσύνης ἐπιμελησώμεθα· δι' αὐτῆς γὰρ ὡς γέγραπται,
ἔλαθόν τινες ξενήσαντες Ἀγγέλους, θρέψωμεν διὰ τῶν πενήτων,
τὸν θρέψαντα ἡμᾶς οἰκεία σαρκί, ἐνδύσωμεν ἑαυτούς, τὸν
ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἴμάτιον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς
ἀχράντου Θεοτόκου, καὶ Παρθένου Μητρός, τῆς ἀφέσεως
τυχόντες τῶν ἀμαρτιῶν, ἐν κατανύξει πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν·
Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς ἐξ εὔωνύμων ἀποφάσεως, καὶ ἀξίωσον
ἡμᾶς, τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὡς ἔλεήμων καὶ
φιλάνθρωπος.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

“Ηχος πλ. α’ Μαρτυρικὸν

Ἐν ταῖς βασάνοις ὅντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων·
Συναλλάγματα ἡμῖν ἔστι ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀντὶ τῶν

ἐπανισταμένων μωλώπων τοῦ σώματος, φωτεινόν ἔνδυμα, ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν, ἀντὶ τῆς ἀτιμίας οἱ στέφανοι, ἀντὶ δεσμωτηρίων ὁ Παράδεισος, καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγὴ· διὸ εὔχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἡχος πλ. α' Η Κεχαριτωμένη

Ἡ προεκλελεγμένη ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ δώρησαι τὰ αἴτήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, λύτρωσιν παθῶν, καὶ τῶν ὄδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πάντα δυναμένη, ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ϕάλλειν τῷ ὄνόματί σου "Υψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

"Άγιος ὁ Θεός, "Άγιος Ἰσχυρός, "Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (Ἐκ γ'**)**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Άγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (Ἐκ γ'**)**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐν τῷ Ναῷ ἔστωτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἔστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε ελέησον (40)

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Εν ονόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἀγίαν Ἑκκλησίαν ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἄμην.

Εὔχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς. (**Μετάνοια**)

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. (Μετάνοια)**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα,
καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν. (Μετάνοια)

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἔτέρας μικρὰς ιβ', Μετάνοιαν μεγάλην μίαν,
λέγοντες καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὔχῆς,**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα,
καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν. (Μετάνοια)

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Α' "Ωρα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α' ΩΡΑΣ. ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ε'(5)

- **Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι Κύριε σύνες τῆς κραυγῆς μου**
- πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός
μου ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε
- τὸ πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, τὸ πρωΐ παραστήσομαι
σοι καὶ ἐπόψομαι

- ὅτι ούχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος
- οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν ὄφθαλμῶν σου, ἐμίσησας πάντας τοὺς ἔργαζομένους τὴν ἀνομίαν
- ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος ἄνδρα αἰμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος
- ἔγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἴκον σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιόν σου ἐν φόβῳ σου.
- Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔνεκα τῶν ἔχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
- ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία, τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
- κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε.
- καὶ εὔφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ
- κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου
 - ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε ὡς ὅπλῳ εὔδοκίᾳς ἔστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πτθ'(89)

- **Κύριε** καταφυγὴ ἐγενηθῆς ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ
- πρὸ τοῦ ὅρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἔως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ
- μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἴπας ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων
- ὅτι χιλια ἔτη ἐν ὄφθαλμοῖς σου, Κύριε ὡς ἡμέρα ἡ ἔχθες ἥτις διῆλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ
- τὰ ἔξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται τὸ πρωΐ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.

- τὸ πρωῒ ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη
- ὅτι ἔξελίπομεν ἐν τῇ ὄργῃ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἔταράχθημεν
- ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰών ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου
- ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἔξελιπον καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου ἔξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων
- αἱ ἡμέραι τῶν ἔτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὄγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα
- τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὄργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου
- ἔξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ· ἐπίστρεψον Κύριε· ἔως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου
- ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἑλέους σου καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὔφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
- εὔφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἔταπείνωσας ἡμᾶς ἔτῶν ὧν εἴδομεν κακὰ
 - καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
- καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ρ'(100)

- **"Ελεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.**
- Ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὀδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρὸς με;
διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου
- οὐ προεθέμην πρὸ ὄφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον·
ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα·
- οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον·

- τὸν καταλαλοῦντα λάθρᾳ τοῦ πλησίον αύτοῦ, τοῦτον ἔξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὄφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ τούτῳ οὐ συνήσθιον·
- οἱ ὄφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αύτοὺς μέτ' ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὅδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι ἐλειτούργει
- οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὄφθαλμῶν μου
- εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεννον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἔξιλοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ὕχος πλ. β'

Τὸ πρωΐ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Τὸ πρωΐ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. "Οτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε τὸ πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.

Τὸ πρωΐ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Καὶ νῦν.καὶ αεί καὶ εἰς τους αιώνας των αιώνων, αμήν.

Θεοτοκίον

Τί σε καλέσωμεν, ὡς Κεχαριτωμένη; Ούρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· ἀγνήν Μητέρα;

ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν
ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εύθὺς Ψάλλομεν τοὺς ἐπόμενους στίχους δευτεροῦντες τοὺς
τρεις καὶ τρισσεύοντες τον τελευταῖον ψάλλοντες αὐτὸν
μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς**

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ
κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία (**δίς**)..

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς
ἐντολάς σου (**δίς**).

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου (**δίς**).

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω
τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου
(**τρίς**).

Τὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν της Δ' Εβδομάδος ἀντὶ^{τῶν στίχων} «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον...» **Ψάλλομεν τὸ
παρόν Ἡχος β'** Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ
τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν(**τρίς**).

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ
τρίτου**).**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου**).**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ**

καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Αμήν.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ μητέρα, καὶ τῶν ἀγίων ἀγγέλων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὄμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπάυστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἔχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τὴν Δ΄ ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ κατ’ ἄλλους καθ’ ὅλας τὰς ἡμέρας) λέγομεν το κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

**Κοντάκιον
Αύτόμελον. Ἡχος βαρὺς**

Ούκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἔδεμ, αύτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, θανάτου

**τὸ κέντρον, καὶ ἄδου τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου
βιῶν τοῖς ἐν ἄδῃ' Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον**

Κύριε ἐλέησον (μ')40

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς
προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς
σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός
Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ
ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ
όδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ
αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου
δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Αμήν.**

Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Ο ιερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς,
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Αμήν.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Εἴθ' οὕτω,
λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ Ὁσίου
Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας,
φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης, χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τὸ ὄρāν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ
μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τὸ ὄρāν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ
μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον ιβ'

Καὶ ἡ Εὔχὴ τῆς Α' "Ωρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

**Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα
ἄνθρωπον ἔρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψώμεθα φῶς τὸ
ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἔργασίαν
τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ
πάντων σου τῶν ἀγίων.**

Άμην.

Καὶ εύθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Γ' "Ωρα

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ' ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.**

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ις'(16)

- **Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς προσευχῆς μου ούκ ἐν χείλεσιν δολίοις**
- **ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμα μου ἔξελθοι οἱ ὄφθαλμοί μου ἵδετωσαν εὔθυτητας**
- **ἔδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εύρεθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία**
- **ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληρὰς**
- **κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου**
- **ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεὸς· κλῖνον τὸ οὗς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου**
- **Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου**
- **φύλαξόν με ὡς κόρην ὄφθαλμοῦ, ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με**
- **ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με οἱ ἔχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον**
- **τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.**
- **Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ**
- **ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.**
- **Ἄναστηθι Κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἔχθρῶν τῆς χειρός σου.**

- Κύριε ἀπὸ ὄλιγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν· ἔχορτάσθησαν υἱῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν
- ἔγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου,
χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμὸς κδ' (24)

- **Πρὸς σέ, Κύριε, ἥρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα,** μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
- Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἔχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
- Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
- Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
- Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός είσιν.
 - Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.
- Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἐνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
 - Χρηστὸς καὶ εὔθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὄδῳ.
 - Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
- Πᾶσαι αἱ ὄδοι Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
- Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἐστι.
- Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὄδῳ ἡρετίσατο.
- Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

- Οι όφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
- Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
- Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἔξαγαγέ με.
- "Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.
- "Ιδε τοὺς ἔχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
- Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαιί με, μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἥλπισα ἐπὶ σέ.
- "Ἄκακοι καὶ εὔθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
- Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50)

- Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντὸς
- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου
 - ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
 - ῥαντιεῖς με Ὂσσωπω καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εύφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα τεταπεινωμένα

- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὔθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με
 - διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
 - ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου
- Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου
 - ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὄλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει
 - ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ
 - τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

**“Ηχος πλ. β'
ὁ β' χορός**

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

ὁ α' χορός

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὔθες ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

ὁ β' χορός

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

Καὶ νῦν.καὶ αεὶ καὶ εἰς τους αιώνας των αιώνων, αμήν.

Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἵκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

"Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἴλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

**"Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὄνόματός σου.**

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
 ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
 καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

΄Απολυτίκιον. Ήχος πλ. δ’.

Εύλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς
 ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι'
 αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί...

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου,
 Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ χωρίζου τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψει, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν
 περιστάσεσιν, ἀλλ’ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον.” Εγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ
 πανταχοῦ ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῇς, οὕτω
 καὶ τοῖς ποθοῦσιν ἔνωσον σαύτὸν οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι
 ύμνῳμεν καὶ δοξολογῶμεν τὸ Πανάγιον σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν...

Η ἐλπὶς καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ τῶν Χριστιανῶν, τὸ
 ἀκαταμάχητον τεῖχος, τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ
 ἀχείμαστος, σὺ εἶ, Θεοτόκε ἄχραντε ἀλλ’ ὡς τὸν κόσμον
 σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου μνήσθητι καὶ ἡμῶν,
 Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον

Αύτόμελον. Ἡχος βαρὺς

Ούκέτι φλογίνη ρόμφαια φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ, αύτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ Ἔισάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον

Κύριε ἐλέησον μ'

Ό εν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἄμην.**

**Κύριε ἐλέησον γ'
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Οἱερεύς· Ό Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς,
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Ἄμην.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ' λέγοντες καθ' ἐκάστην, τὸ ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Ἄμήν.
Κύριε ἐλέησον ιβ'**

Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Γ΄ Ὡρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν καὶ οὓς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ εύθυς ἐπισυνάπτεται ἡ ΣΤ' "Ωρα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ. **ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.**

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς νγ'(53)

- **Ο Θεὸς ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με**
- **ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου**
- **ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν**
 - **ἰδοὺ γάρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου**
 - **ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἔχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἔξολόθρευσον αὐτοὺς**
 - **ἐκουσίως θύσω σοι, ἔξομολογήσομαι τῷ ὄνόματί σου Κύριε ὅτι ἀγαθὸν**
 - **ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με καὶ ἐν τοῖς ἔχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὄφθαλμός μου**

Ψαλμὸς νδ' (54)

- **Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου**

- πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην
 - ἀπὸ φωνῆς ἔχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἔξεκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν καὶ ἐν ὄργῃ ἐνεκότουν μοι.
- ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ δειλίᾳ θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ
 - φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐκάλυψε με σκότος
 - καὶ εἴπα· τὶς δώσει μοι πτέρυγας ὥσει περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω;
 - ἵδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
- προσεδεχόμην τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος
 - καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει
- ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομίᾳ καὶ κόπος ἐν μέσω αὐτῆς καὶ ἀδικίᾳ
 - καὶ οὐκ ἔξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος
 - ὅτι εἰ ἔχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα ἂν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ
 - σὺ δὲ ἄνθρωπε ἴσόψυχε ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου
 - ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ
 - ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδους ζῶντες ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσω αὐτῶν
 - ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου
 - ἐσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου
 - λυτρώσεται ἐν εἱρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἥσαν σὺν ἐμοὶ
 - εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων
 - οὐ γάρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεὸν

- ἔξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
- διεμερίσθησαν ἀπὸ ὄργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ, ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες
 - ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ
 - σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς, ἄνδρες αἵματων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ Κύριε.

Ψαλμὸς 4' (90)

- **Ο** κατοικῶν ἐν βιηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὔλισθήσεται.
- Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.
- "Οτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
 - Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
 - Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.
 - Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.
- Πλὴν τοῖς ὄφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.
- "Οτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν"Ὑψιστον ἔθου καταφυγήν σου.
- Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
- "Οτι τοῖς Ἅγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

- Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
- "Οτι ἐπ' ἐμὲ ἥλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
- Κεκράξεται πρός με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἴμι ἐν θλίψει, ἔξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
- Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρί.. Και νυν ... Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί.και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

“Ηχος β’ ό α’ χορός

Ο ἐν ἔκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὡρᾳ, τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον, διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ό β’ χορός

Στίχ. **Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου.**

Ο ἐν ἔκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὡρᾳ, τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον, διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ό α’ χορός

Στίχ. **Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.**

Ο ἐν ἔκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὡρᾳ, τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν

πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον, διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.καὶ αεὶ καὶ εἰς τους αἰώνας των αιώνων, αμήν.

Θεοτοκίον

Οτι οὐκ ἔχομεν παρέρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἴσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὔμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ἡχος α'

Τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου, Κύριε, μὴ ἐπιλάθη, μνήσθητι
ὅτι πάντοτε εἰς σέ, τὴν ἐλπίδα ἐθέμεθα, τὸν πάντα
δυνάμενον, καὶ βοήθησον ἡμῖν δεόμεθα.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου, Κύριε, μὴ ἐπιλάθη, μνήσθητι
ὅτι πάντοτε εἰς σέ, τὴν ἐλπίδα ἐθέμεθα, τὸν πάντα
δυνάμενον, καὶ βοήθησον ἡμῖν δεόμεθα.

Προκείμενον Ἡχος δ' Ψαλμὸς ριζ'

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΞΕ', 8-16)

Οὕτω λέγει Κύριος· ὃν τρόπον εὐρεθήσεται ἡ ῥώξ ἐν τῷ βότρυϊ, καὶ ἐροῦσι· Μὴ λυμήνη αὐτόν, ὅτι εὐλογία ἐστὶν ἐν αὐτῷ, οὕτω ποιήσω, ἔνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι· τούτου ἔνεκεν, οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας, καὶ ἔξαξω τὸ ἐξ Ἰακὼβ σπέρμα, καὶ τὸ ἐξ Ἰούδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἄγιόν μου, καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοὶ μου καὶ οἱ δοῦλοι μου, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ. Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ

έπαύλεις ποιμνίων, καὶ φάραγξ, Ἀχὼρ εἰς ἀνάπαισιν
βουκολίων τῷ λαῶ μου, οἵ ἐζήτησάν με. Ὅμεῖς δὲ οἱ
ἐγκαταλιπόντες με, καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὅρος τὸ ἄγιόν
μου, καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν, καὶ
πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα, ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς
μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε, ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ
οὐχ ὑπηκούσατε, ἐλάλησα, καὶ παρηκούσατε, καὶ
ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου, καὶ ἂν οὐκ ἐβουλόμην,
ἐξελέξασθε. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ οἱ
δουλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ πεινάστε, Ἰδοὺ οἱ
δουλεύοντές μοι πίονται, ὑμεῖς δὲ διψήστε, Ἰδοὺ οἱ
δουλεύοντές με εύφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε,
ἴδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὔφροσύνῃ,
ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ
ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν ὀλολύξετε. Καταλείψετε
γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς
δὲ ἀνελεῖ Κύριος, τοῖς δὲ δουλεύουσί μοι, κληθήσεται
ὄνομα καινόν, ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· εὐλογήσουσι
γὰρ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν.

Προκείμενον 'Ηχος δ' Ψαλμὸς ριη'

Οδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν
μου.

Στίχ. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων
σου.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ
τρίτου).**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
 ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
 καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

ὁ Ἀναγνώστης:

Σωτηρίαν είργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστέ, ὁ Θεὸς ἐπὶ Σταυροῦ
 τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἔξετεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη
 κράζοντα' Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί...

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἵτούμενοι
 συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, βουλήσει γὰρ
 ηύδοκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἔπλασας
 ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ, ὅθεν εύχαριστως βοῶμέν σοι'
 Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς
 τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ

Εὔσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς,
 Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αεὶ τὴν
 δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ᾧς
 ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ

΄Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε,

διὰ γάρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἡξιώθημεν,

τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν, διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὴν Δ' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ κατ' ἄλλους καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας) λέγομεν το κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Κοντάκιον

Αύτόμελον. Ἡχος βαρὺς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ούκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἔδεμ, αύτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου βιῶν τοῖς ἐν ἄδῃ Ἔισάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Κύριε ἐλέησον μ'(40)

·Ο· ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἰθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

**Κύριε ἐλέησον γ'
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Οἱερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὔλογήσαι ἡμᾶς,
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Ἄμην.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, Εἴθ' οὕτω,
λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ Όσίου
Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας,
φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης, χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.**

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα,
καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἔτέρας μικρὰς ιβ' λέγοντες καθ' ἐκάστην,
τὸ ὄ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με, καὶ πάλιν
μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα,
καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον ιβ'

ό Ιερεύς τὴν εύχὴν τῆς σ' Ὡρας:

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἔξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε,

πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὔχαριστηρίους ταύτας, καὶ ίκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὄλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. "Ινα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὄδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀἴδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἔξομολόγησιν, καὶ εὔχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ εύθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Θ' Ὡρα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς πγ' (83)

- **Ως** ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων
- ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὔλας τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἡγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα
- καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἐαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἐαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου
- μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε
 - μακάριος ἀνὴρ ὃς ἔστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.
 - ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν
- πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών
- Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώπιοι ὁ Θεὸς Ἱακὼβ
 - ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἵδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου
 - ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὔλαις σου ὑπὲρ χιλιάδας ἔξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἡ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν
- ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ
- Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σὲ.

Ψαλμὸς πδ' (84)

- **Εύδόκησας** Κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἱακὼβ
 - ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν

- κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὄργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὄργῆς θυμοῦ σου
 - ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν
- μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὄργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὄργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν;
 - ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ
- δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν;
- ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὄσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν
- πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν
 - ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
- ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
- καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
- δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85)

- **Κλῖνον** Κύριε τὸ οὗς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ
- φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ
- ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν
- εὕφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἥρα τὴν ψυχὴν μου
- ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

- ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
- ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου
 - οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου
 - ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας
 - ὀδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὀδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὔφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου
- ἔξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
- ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου
 - ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν
- καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἴκτίρμων καὶ ἔλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
 - ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου
 - Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἴδετωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
 - Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἴδετωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- **Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.**
Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').

• Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

‘Ηχος πλ.δ’

ό α' χορός

Ο ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος,
νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

ό β' χορός

Στίχ. Εγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν
σου συνέτισόν με.

Ο ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος,
νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

α' χορός

Στίχ. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου
ρῦσαι με.

Ο ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος,
νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.καὶ αεὶ καὶ εἰς τους αιώνας των αιώνων, αμήν.

Θεοτοκίον (χῦμα)

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας
Ἄγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς
Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν
φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὔθὺς λέγομεν τὸ παρὸν

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἀγιον, καὶ
μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός
σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ
Ισαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἀγιόν σου.

“Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

**“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὄνοματός σου.**

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Βλέπων ὁ ληστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ
κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν
σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ακτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ’ ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου,
Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.**

Δόξα Πατρί...

**Ἐν μέσω δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εύρέθη ὁ σταυρός σου·
τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ
κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ
Θεός, δόξα σοι.**

Καὶ νῦν...

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἢ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὄρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥν ύπερ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κοντάκιον

Αύτόμελον. Ἡχος βαρὺς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Οὐκέτι φλογίνη ρόμφαια φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ, αύτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ ἐισάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

**Κύριε ἐλέησον (40')
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**'Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.
ὁ Ιερεύς: Δι'εύχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν...
Ἄμην.**

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Εἴθ' οὕτω,
λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ Θεού
Ἐφραίμ.**

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ύπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

καὶ εὔθὺς

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

„Ηχος πλ. β’

Ποιοῦντες ἄμα καὶ μικρὰν μετάνοιαν μίαν.

ό α' χορός

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **Μ**ακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό β' χορός

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται,
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό α' χορός

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν,
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό β' χορός

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό α' χορός

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται,
Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό β' χορός

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό α' χορός

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό β' χορός

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό α' χορός

Μακάριοί ἔστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ἥπιμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό β' χορός

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό α' χορός

Δόξα Πατρί...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό β' χορός

Καὶ νῦν...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό β' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ό α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἀγιε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἄναγνώστης

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

**Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· "Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,
Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.**

Δόξα Πατρί...

**Χορὸς ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν
ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· "Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,
Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.**

Καὶ νῦν...

**Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν
οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**

**Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν του Θεοῦ τὸν
Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα
ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ**

**Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ της βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος.**

**Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ του
Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν
Προφητῶν.**

**Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.
Όμολογῷ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ
ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄμήν.**

**"Ανες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ
ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ**

ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἴτα τό,

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

ὁ Ἀναγνώστης

Κοντάκιον

Αὔτόμελον. Ἡχος βαρὺς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

**Οὐκέτι φλογίνη ρόμφαιά φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ, αύτὴ
γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, θανάτου
τὸ κέντρον, καὶ ἄδου τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου
βοῶν τοῖς ἐν ἄδη Ἔισάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.**

**Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἑβδομάδας τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς,
λέγομεν καθ' ἑκάστην τὰ ἔξης κοντάκια·**

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἡχος βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὕρους μετεμορφώθης, καί, ώς ἔχώρουν οἱ Μαθηταί σου,
τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο, ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι
σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

**Τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας
Τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων**

Ἄρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ως τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ δὲ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σήν, ως ὁδον Ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εύραμενοι, τὰς ίάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν, ως πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ Ἡχος δ'

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεὸς εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον είρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπταυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὄλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἔγκαρδια.

**“Ετερον τοῦ Ἅγιου Νικολάου (τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ)
Κοντάκιον, Ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον**

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε, Ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ “Οσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ως μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

γ', Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

δ', Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου Γόρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν Μαρτυρικὸν.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἵκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἴτοῦσι, καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως, οὗτοι βρύουσι, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα Πατρί...

Μετὰ τῶν Ἅγίων ἀνάπαισον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Κύριε ἐλέησον μ'(40κις)

‘Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν

ένότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εῖ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. **Ἀμήν.**

**Κύριε ἐλέησον (γ')
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**‘Ο ιερεύς· ‘Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς,
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Αμήν

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Εἴθ' οὕτω,
λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εύχῆς τοῦ Όσίου
Ἐφραίμ.**

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Αμήν

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὀδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὥλεσας, ἵλασθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἡνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὅμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὑψός τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδόν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἀγιον, ὅτι ἔξελιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπταυσιν καταντήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὔφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὔφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπῶντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίᾳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ τελεσθῇ λειτουργία τῶν

Προηγιασμένων μετά τὸ «Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...»λέγομεν».

“Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

ένεκεν του ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

**Κύριε ἐλέησον (ιβ')
ὁ Προεξάρχων τὴν Εύχήν**

**Παναγία Τριάς, τὸ ὄμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ
πάντων τῶν ἀγαθῶν αἵτια, εὔδόκησον δὴ καὶ ἐπ'έμοὶ τῷ
ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν
περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα
διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἶς ἄγιος, εἶς,
Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς· ἀμήν.**

Εἴτα ἡ μικρὰ ἀπόλυσις.

9 Απριλίου 2020.

Πέμπτης τῆς ΣΤ' Έβδομάδος.

**ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ της Παρασκευής (10 Απριλίου 2020). Μνήμη
τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηΐου, Μαξίμου,
Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.**

Ιερεύς: Εύλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἄναγνώστης:

Αμήν. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

- **Εύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.**
- **Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.**
- **Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ
ύπερωα αὐτοῦ.**
- **Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων.**
- **Ο ποιῶν τοὺς ἄγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.**
- **Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**
- **Ἄβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων
στήσονται ὕδατα.**
- **Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν.**
- **Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν
ἐθεμελίωσας αὐτά.**
- **Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι
καλύψαι τὴν γῆν.**

- Ό ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὅναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ό ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.
- "Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- "Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.
- 'Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
- Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὅντα οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

- Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
- Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὕκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
- Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
- Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- "Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὔλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 - Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο Διάκονος:

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον. (Χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**

- ‘Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- ‘Υπέρ της εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων του Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- ‘Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- ‘Υπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- ‘Υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (**τοῦ δεῖνος**), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- ‘Υπέρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- ‘Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- ‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἷχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- ‘Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

ὅ Ιερεύς:

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἄμήν.

**Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σὲ
εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου,
Κύριε.**

**Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ
τὰ χεῖλη μου.**

**Μὴ ἔκκλινῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ
προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.**

**Σὺν ἀνθρώποις ἔργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω
μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.**

**Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ
ἀμαρτωλοῦ μὴ
λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.**

**"Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εύδοκίαις αὐτῶν
κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.**

**Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς
ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.
"Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ
ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.**

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἡ̄ς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ
σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας
εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141)

Στίχ. **Φ**ωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον
ἔδεήθην.

Στίχ. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου
ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς
τρίβους μου.

Στίχ. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἥ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Στίχ. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ ἦν ὁ
ἐπιγινώσκων με.

Στίχ. Απώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν
μου.

Στίχ. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου
εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Στίχ. Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Στίχ. Ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν
ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ ἀνταποδῷς μοι.
ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἔστιν.

Ψαλμὸς 129

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὤτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται;
ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἔστιν.

Ὕχος α' Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου **Ὕχος δ'** Ο ἐξ
ὑψίστου κληθεὶς

Τῶν Ἀποστόλων δυάς Ἱερωτάτη, ἔνα τῆς Τριάδος σε, ἐπισταμένη Χριστέ, νῦν παρὰ σοῦ ἀποστέλλεται, ἀγάγαι πῶλον, ὑποζυγίου σιὸν ὡς γέγραπται, ἐφ' ᾧ ταπεινούμενος, καθίσεις εὕσπλαγχνε,

τὴν ἐν ὑψίστοις θελήματι, καθέδραν πᾶσι, τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔτοιμαζόμενος, καὶ τοὺς ἀλόγοις ὑποκύψαντας, φρενοβλαβῶς Λόγε πάθεσι λογισμούς ἀπεργάσω. Ωσαννά σοι ἀνακράζοντας.

Στίχ. “Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

‘Ηχος δ’

Καθυποδέχου Σιών τὸν Βασιλέα, ἵδού σοι πραότατος, ἥδη ἐφίσταται, ἔξαναστῆσαι τὸν Λάζαρον, καὶ καταλῦσαι, τὸ τοῦ Θανάτου πικρὸν βασίλειον. Πληθὺς θεοσύλλεκτε, τῶν Ἱερῶν Μοναστῶν, μετὰ Μιγάδων ἀθροίσθητε, καθυπαντῆσαι, μετὰ Βαΐων Χριστῷ κραυγάζοντες· Εύλογημένος ὁ ἐρχόμενος, σῶσαι γένος βροτῶν διὰ πάθους Σταυροῦ, καὶ ἀπάθειαν πᾶσι, παρασχεῖν δι' ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

“Ἐτερον Τοῦ κυρίου Θεοδώρου Ἁχος πλ. δ' Ο ἐν' Εδὲμ Παράδεισος

Ο Σεραφὶμ τοῖς ἄνω φοβερός, Χριστὲ ἐποχούμενος, ὡς Θεός τε καὶ τῶν ὅλων ποιητής, αὐτὸς ἐν πώλῳ ἐπὶ γῆς, καθεσθῆναι ἐπείγεσαι, ὡς ὑπάρχων καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπικῶς, ἡ Βηθανία ἀγάλλεται, ὡς δεχομένη σε Σωτήρ, Ἱεροσόλυμα χαίρει δέ, ὡς προσδοκῶντά σε λαβεῖν, θάνατος τέθνηκε, προαισθόμενος τὸν Λάζαρον, φοιτᾶν ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἡμεῖς τοῖς Βαΐοις, προϋπαντὴν τελοῦντες ἐν χαρᾶ, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος, τῆς ἀγαθότητός σου Κύριε.

Στίχ. “Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων Ἁχος δ' Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν
Πολυώνυμον σύνταγμα, πολυποίκιλα βάσανα, Ἀθλητῶν

ύπέμεινε, καρτερώτατα, καὶ πρὸς τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν, μετέστη γηθόμενον, μυριάσιν Ἱερῶν, Ἀσωμάτων ἀγάλλεσθαι, ώς τοῦ δράκοντος, τὰς πολλὰς μυριάδας ἐκνικῆσαν, τῇ ἐνστάσει τῇ γενναίᾳ, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ψαλμὸς 116

Στίχ. Αἴνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,
πάντες οἱ λαοί.

„Ηχος δ'

Ο περίδοξος Μάξιμος, καὶ ὁ μέγας Τερέντιος, ὁ κλεινὸς Πομπήϊος, καὶ Μακάριος, Ἀφρικανὸς ὁ θειότατος, τιμάσθωσαν ἄσμασι, σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπός, τῶν Μαρτύρων κατάλογος, οἱ τῷ αἷματι τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασιλείαν, ὧνησάμενοι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου πληρούμενοι.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

„Ηχος δ'

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, τῆς ἀγάπης

"Ἐνδοξοι τοῦ ποιήσαντος, ὑμᾶς χωρίσαι κατίσχυσαν· διὸ ἐκληρώσασθε, βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ τρυφήν ἀδαπάνητον, καὶ μὴ λήγουσαν, μηδαμῶς εὔφροσύνην. Ἄλλ' αἴτεῖσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαθοδότως, τὸν ἰλασμὸν καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... „Ηχος δ' Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ως ἀμνὸν σε ἐλκόμενον, πρὸς σφαγὴν τὴν ἐκούσιον, καθορῶσα Δέσποτα ἡ πανάμωμος, καὶ πολυῦμνητος Μήτηρ σου, ἐβόα δακρύουσα· τὶς ὁ δρόμος ὁ ταχύς; ποῦ ἀπέρχῃ παμφίλτατε; συνδραμοῦμαί σοι, συνθανοῦμαί σοι Λόγε, μὴ ἐάσῃς, τὴν ἀσπόρως σε τεκοῦσαν, μεμονωμένην καὶ ἄτεκνον.

Ψαλλομένου τοῦ Δοξαστικοῦ, ἀνοίγονται τὰ Βημόθυρα καὶ ἔξερχονται τῆς βορείου Πύλης ὁ Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεύς (ἢ μόνος ὁ Ἱερεύς), μετὰ θυμιατοῦ, καὶ προηγουμένου λαμπαδούχου γίνεται ἡ μικρὰ Εἴσοδος.

Διάκονος: Σοφία Ὁρθοί !

'Ο Προεστώς ἥ ὁ Ἀναγνώστης (χῦμα)

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες
φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γείόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα
Θεόν."Αξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γεί
Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Διάκονος: Ἐσπέρας.

'Ο Προεστώς ἥ ὁ Ἀναγνώστης:

Προκείμενον Ἡχος πλ. β' Ψαλμὸς ριθ'

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με, ἐκέκραξα.

Στίχ. Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΣΤ' 1-7)

Ἄπάρας Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ
τοῦ ὄρκου, καὶ ἔθυσε θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐν ὀράματι τῆς νυκτός, εἰπὼν Ἰακώβ,
Ἰακώβ. Ο δὲ εἶπε· Τί ἐστιν; Ο δὲ λέγει αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων σου, μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος
μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ, καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος, καὶ Ἰωσὴφ ἐπιβαλεῖ
τὰς χείρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμούς σου. Ἀνέστη δὲ Ἰακὼβ ἀπὸ
τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα
αὐτῶν, καὶ τὴν ἀποσκευήν, καὶ τὰς γυναικας αὐτῶν ἐπὶ τὰς
ἀμάξις, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ ἄραι αὐτόν. Καὶ ἀναλαβόντες τὰ
ύπάρχοντα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν κτῆσιν, ἦν ἐκτήσαντο ἐν γῇ
Χαναάν, εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, Ἰακώβ, καὶ πᾶν τὸ σπέρμα
αὐτοῦ, οἱ υἱοί, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, αἱ

θυγατέρες αύτοῦ, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αύτοῦ, καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αύτοῦ ἥγαγεν εἰς Αἴγυπτον.

Προκείμενον Ἡχος πλ. δ' Ψαλμὸς ρκ'

Κύριος φυλάξαι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξοι τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος.

Στίχ. Ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΚΓ', 15 - ΚΔ', 5)

Υἱέ, ἐὰν σοφὴ γένηται σου ἡ καρδία, εὔφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χείλη πρὸς τὰ ἐμὰ χείλη, ἐὰν ὄρθα ὕσι. Μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἀμαρτωλούς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἵσθι ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτά, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται. Ἀκουε, υἱέ, καὶ σοφός γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας. Μὴ ἵσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβουλαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς· πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ἡρακώδη πᾶς ὑπνώδης. Ἀκουε, υἱὲ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ. Ἄληθειαν κτῆσαι καὶ μὴ ἀπώσῃ σοφίαν καὶ παιδείαν καὶ σύνεσιν. Καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὔφραίνεται ἡ ψυχὴ αύτοῦ. Εὔφραινέσθω ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοί, καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε. Δός μοι, υἱέ, σὴν καρδίαν· οἱ δὲ σοὶ ὄφθαλμοὶ ἐμᾶς ὁδοὺς τηρείτωσαν. Πίθος γὰρ τετριμμένος ἔστιν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενόν ἀλλότριον· οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται, καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται. Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι ἀηδίαι καὶ λέσχαι; τίνι συντρίμματα διακενῆς; τίνος πελιδνοὶ οἱ ὄφθαλμοὶ; οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται; μὴ μεθύσκεσθε οἶνῳ, ἀλλὰ ὅμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὅμιλεῖτε ἐν περιπάτοις· ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὄφθαλμούς σου, ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου· τὸ δὲ ἔσχατον, ὕσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς ἐκτείνεται, καὶ ὕσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αύτοῦ ὁ ίός. Οἱ ὄφθαλμοὶ σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά,

καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι. Ἐρεῖς δέ· "Ἐτυπτόν με, καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι· ἔγὼ δὲ οὐκ ἤδειν, πότε ὅρθος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ᾧν συνελεύσομαι. Υἱέ, μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας, μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μέτ' αὐτῶν· ψευδῆ γὰρ μελετᾶ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ. Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἴκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται. Μετὰ αἰσθήσεως, ἐμπίπλανται τὰ ταμιεῖα ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ. Κρείσσων σοφὸς ἴσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἄναγνώστης:

Ἄμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει Ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον,
παρά τοῦ Κυρίου, αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ
κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ
ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,
εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
Άγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοί τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ
τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ

τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὔλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπόστιχα Ἡχος πλ. δ' Ιδιόμελον

Τοῦ Πλουσίου τῆς ἀσυμπαθοῦς ὄμοιώσεως, καὶ ἀμεταδότου γνώμης, ῥῦσαι με Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ διὰ Σταυροῦ σου, καθαρισμὸν τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ποιησάμενος, Λαζάρου δὲ τοῦ πτωχοῦ, τῆς εὐχαρίστου ὑπομονῆς, ζηλωτὴν ἀνάδειξον, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, μὴ ἀποξενώσῃς με, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.
Στίχ. Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὕτως οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἡχος πλ. δ'

Τοῦ Πλουσίου τῆς ἀσυμπαθοῦς ὄμοιώσεως, καὶ ἀμεταδότου γνώμης, ῥῦσαι με Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ διὰ Σταυροῦ σου, καθαρισμὸν τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ποιησάμενος, Λαζάρου δὲ τοῦ πτωχοῦ, τῆς εὐχαρίστου ὑπομονῆς, ζηλωτὴν ἀνάδειξον, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, μὴ ἀποξενώσῃς με, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.
Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

„Ηχος πλ. δ' Μαρτυρικὸν

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ρύσθηναι τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Σταυροθεοτοκίον „Ηχος πλ. δ' "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Ὡ μυστηρίου φρικτοῦ! Ὡ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως, φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε λέγουσα· Οἵμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσε;

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ του Υἱοῦ καὶ του Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Άμην.

Τροπάρια Ἡχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

(Μετάνοια)

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ḥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

(Μετάνοια)

Δόξα...

Ίκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἄγιοι Ἀπόστολοι, καὶ Ἅγιοι πάντες, ἵνα ḥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

(Μετάνοια)

Καὶ νῦν...

Ὑπὸ τὴν σὴν εὔσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἅγνη, μόνη εὐλογημένη.

Άμην.

Κύριε, ἐλέησον (40)

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ο ών εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἀγίαν Ἑκκλησίαν ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξιμολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἄμην.

Εὔχὴν τοῦ Ἅγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς. (**Μετάνοια**)

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ. (**Μετάνοια**)

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εύλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην. (**Μετάνοια**)

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
έλθετω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12).

‘Ο Ιερεὺς τὴν ἀκόλουθον Εὔχὴν

Παναγία Τριάς, τὸ Ὄμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ
πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ’ ἐμοὶ
τῷ ἀμαρτωλῷ, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν
περίελέ μου τὴν βεβηλότητα, φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διὰ
παντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ καὶ λέγω· Εἶς Ἀγιος, εἶς Κύριος,
Ιησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός, Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτὴν

**Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος (ἐκ γ').**

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου
προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων

ένδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ Ἅγίου τῆς ἡμέρας**) καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.